

מינהג ישן, מנהג חדש.

* בכניסה העליונה של חדר-האוכל, המופרע כל-כך ע"י הבנייה, יש מיתקנים להעמדת ארבעים (40) זוגות אופניים. בכל זאת מפוזרים האופניים של הציבור בשטח, נשענים אל העמודים ואף מוצבים לרוחב המיתקנים בצורה שאיננה מאפשרת גישה אלי-הם. יכול להיות שאין מספיק מקומות, אבל האם זה מוכרח להיראות כך?

* יותר ויותר ניתן לראות חברים, המביאים לארוחת הערב שלהם בחדר-האוכל הקיבוצי מטעמים אהובים - מי כאבוקדו ומי כצנצנת מוצנעת של דבש. המאכלים המוגשים בדלפק מדי ערב כבר משעממים.

* להרבה חברים יש מאחורי הבתים דליים, פחים ומיכלים שונים המתמלאים מי גש-מים במשך החורף. עכשיו כבר חם יותר, אבל המים עוד לא הספיקו להתאדות. זה מצב אידיאלי לדגירת יתושים; במיוחד אם הכלי עומד בצל רוב היום, אני מבטיח לכם שכבר התחילה בו דגירה. אנא, תעשו סיבוב ותשפכו את המים האלה. (אינני יודע איפה כילו היתושים האלה את החורף).

* טיולים מעטים יוצאים מקיבוצנו והסיבות לכך הן מגוונות. לפעמים מתבטל טיול מחוסר נרשמים ולפעמים יש הרשמה מלאה ואף מעבר לזה. בטיול שהיה שבוע לפני פסח לגלבוע ולבית-שאן (שהיה - כך שמעתי - מהנה מאוד למשתתפים) נרשמו כמעט 120 חב-דם וילדים. מחקו את שמותיהם עד לרגע האחרון 26 חברים. לא יצאו, בלי להודיע, עוד שלושים ושבעה. ביחד עם אלה שבאו מבלי להירשם טיילו כמעט 70 נפשות. לא רע. רק שלא היה צורך בשני אוטובוסים גדולים ו י ק ר י ם, שהזמנו כדי להבטיח מקומות לכל הרשומים. אילו רק היינו יודעים בזמן שיותר ממחצית הנרשמים

עולם כמינהגו נוהג, מי בישן ומי בחדש.

ט ו מ י

ד ל ת ו ת ר ש ת

ברצוננו לבצע שוב מבצע של הכנת דלתות רשת
לחברים המעוניינים בכך. חברים מוזמנים
להירשם כלוח מול המזכירות או להודיע לי אישית. חברים שכבר נרשמו אצלי
לא חייבים להירשם שוב.

ועדת החברה (שרה)

מזל טוב... מזל טוב

י מ י - ה ו ל ד ת

24.4. ניקול איסטון

ג'ון כהן

25.4. נטלי שטרובל

26.4. הילה אשכנזי

28.4. יונתן סטיל

אבי פרס

רועי אדלשטיין

ס-אלן בן-צבי

30.4 רחל מן

יהודית ויטהם

כרמית שוורצמן

רן גינת

29.4. ג'נט פרימוסט

אורית כהנא

עידן סמברג (נכד)

תאומים - בן ובת - נולדו

להורים מרי וגדעון בארה"ב
לכבים שילה והנרי בן-יהודה
ולכל המשפחה - רוב נחת!

בס"ד

שלום לכם,

כל לידה - החבילה שאתם שולחים גדלה ואנחנו מלאי תודה והתפעלות
מהדברים היפים שאתם שולחים לכל ילד לפי גילו ותמיד בטוב טעם.
את כל הבגדים כבר ניסינו - וכולם שמחים וכולם לכם מודים.
היו ברוכים על מפעלכם זה. ברור שמשיקיעים בזה כוחות ומחשבה וזמן.
תודה רבה - ולהתראות בחג
העצמאות - משפחת איתם
גידי מרב
והילדים: אורי, עיינה, עודד,
עמיחי ויוסף

ביום הזיכרון

נזכור את חברינו ובנינו, חיילי צבא ההגנה לישראל,
שנפלו במערכות ישראל:

יוחנן בולטר, איש המח"ל - במלחמת השחרור
ליאון אריה לייטמן - חבר גרעין המייסדים - במלחמת השחרור
אריה דביר - במלחמת ששת הימים
יעקב שרף, חבר גרעין הנח"ל "הגליל" - במלחמת יום הכיפורים
ארנון שוורצמן - במיבצע ליטני
ניל בן-עטר - בעת מילוי תפקידו.

יהי זכרם ברוך

ביום העצמאות - לוח זמנים:

יום ד'	
20.00-19.15	ארוחת ערב חגיגית על הדשא
20.30-20.00	אינטרמצו - הפנינג לילדים
22.00-21.15	תוכנית אומנותית לכבוד יום העצמאות בחדר-האוכל
22.00	ריקודי-עם בחדר-האוכל
- - - 22.45	קומזיץ "עד אור הבוקר"

=====

יום ה'	
13.00-9.00	טיול לכל המשפחה לעמוקה (ארוחת צהריים במשק)
20.00-18.00	לונה-פארק
21.00	סרט

=====

ברכות צפי עוללים

אספה - אנגה

בעקבות הכתבה על פעילויות בית-הספר הלכתי לבדוק, מה ילדינו מאחלים למדינה ב"יום ההולדת" הארבעים.

בחוג לריקודי-עם הם בדיוק האזינו (ורקדו) -

"אני נולדתי לשלום שרק יגיע

אני נולדתי לשלום שרק יבוא - - -"

וכמעט לא נותר מה לשאול. ובכל זאת -

פתחה מורן עמית בניסוח מבריק וקולח, שלא היה מבייש אף פוליטיקאי:

"הלוואי ונצליח לגשר על הפער בינינו לבין הערכים.

הרבה שנים של פיתוח כלכלי ומדעי,

וכמו-כן שנפסיק לריב בינינו לבין עצמנו."

אחרי פתיחה כזאת כבר לא נשאר כל-כך מה להוסיף ולקח קצת זמן עד שהתאוששו.

מירב הדרי, באופטימיות מסויימת, אמרה:

"שהמדינה תמשיך להתקיים גם בשנות ה-2000."

עינב גולן רוצה "מדינה בלי מלחמות וכלי מחלות".

ליאור בן-זאב יותר צנוע ומסתפק ב"הפסקת-אש בינינו לבין הלוחמים בנו, וכמו-כן הסכמי שלום ושימשיכו לפתח את מטוס 'הלביא', לא לצורכי מלחמה, אלא כדי להרוויח כסף."

ארז בילגורי מבקש "שלום עם לבנון ועם ירדן".

ושניר, בניסוח דיפלומטי, רוצה "הצלחה בכל השטחים".

בקבוצה שניה הילדים עסקו בציור תמונות בנושא "שלום", מיועדות למסירה לילדי טובא בביקור ביום המוחרת.

פה היו כמה ילדים מעשיים מאוד, כגון -

הדס כהן שרוצה "שהמדינה תהיה נקיה".

אבי שמבקש "מדינה שלא יעשנו בה הרבה".

צפי שרוצה "שלא תהיינה שביתות, בעיקר בבתי-חולים", אבל גם מוסיפה "שלא תהיינה מלחמות".

יונתן מקווה "שהערבים יהיו חברים שלנו".

עודד מבקש "שנה מוצלחת ושיהיה הסכם שלום עם הערבים".

ושילו מסתפק ב"מזל טוב".

ואנחנו? אנחנו חותמים על כל הבקשות ומעבירים הלאה - - -

נ.ב. לא לכולם ניתנה הזדמנות להתבטא ועל כך התנצלותי.

מה נשמע ?

מקוצר - לשבוע "קצר"

* בלי פרסומת יתרה הסתיימה כבר אצלנו עונת הגז. כפי שנהוג בשנים האחרונות, אירחנו גם השנה שני גוזזים מקצועיים מצרפת, והיה ממש תענוג לראות אותם במלאכה, שנראתה בידיהם כפשוטה וקלה. נדמה לי שאפילו הכבשים נהנו מהדגדוג העדין והמהיר, שהוריד מהם משקל רציני.

ישראל מספר שדווקא ההתחלה היתה קשה, כי בגלל הגשם הרב התכסתה הפרווה שיכבה רצינית של בוך. נגזזו 1,600 כבשים - כ-200 יותר מלפני שנה. כמובן שאף כיבשה לא דחתה את ההמלטה במשך תקופת הגז ולא חסרה עבודה.

* כפי שהרגשתם, הגשמים עדיין איתנו (כמו בשנת 1983 - ראה להלן), אבל אורן קולינס אומר שהם לא משמעותיים לגבי הכותנה ולא חוסכים השקאה.

* נקווה שמזג-האוויר יטה לנו חסד הערב ונוכל לפקנק בחוץ. נלא, מבטיח ג'ף ש"צ'יק-צ'אק" יהיה אפשר לסדר ארוחת מזנון בחדר-האוכל.

* ברוך החוזר לסם וולפסדורף, שחזר אלינו אחרי שיבעה חודשים בילוי באוסטרליה.

* לסיום סיפור מהמרכולית.

רודה מספרת שבאחד מימי השבוע הגיעה אליה קבוצת קונים מסוג חדש. היו אלה דר קולינס, (בת 2,8), חלומי (בת 3) ויאיר בן-זאב (בן 3+). הם אמרו: "ההורים לא רוצים לתת לנו גלידה, אז באנו לקנות פה." כשרודה התקשרה להורים הם התפלאו מאוד. אפילו לא ידעו שהזאטוטים נעלמו מסביבת הבית.

יום עצמאות שלו ושמח

א נ ג ה

מה נשמע ?^{היה}

ב יום העצמאות

1981

בערב הזיכרון השתתפנו בטקס שכלל חידוש מרשים - יישר כוח לאילן המארגן והאחראי על הערב. במוצאי יום הזיכרון היה טקס קצר בחוץ שחתם את היום ונכנסנו לחדר-האוכל, לפתוח את אירועי חג העצמאות ה-33 למדינה.

בטקס המסורתי (והשנה בנוסח קצת שונה מהמקובל אצלנו עד כה) - קריאות, שירה בציבור ושירת יחיד, ולאחר מכן - הארוחה החגיגית. יש לציין את הסידור היפהפה של חדר-האוכל ואת סידורי הפרחים בצבעי כחול-לבן שהרשימו ביותר. את הערב פתחה מסיבת יום העצמאות ועתה אפשר לגלות שהמסיבה התארגנה בכוחות משותפים של אנשים רבים, לאחר שהאחראי והמנחה המתוכנן נקרא ממש ברגע האחרון להשתתף ב"מסיבה" אחרת.

ובשעה מאוחרת, עם תום המסיבה בחדר-האוכל, יצאנו לרחבה להתחמם לאורה של מדורה (על הרחבה!), לרקוד קצת, לזלול קצת ולהרגיש "ביחד" קצת.

1982

"מה נשמע" עומד בסימן אירועי יום העצמאות, שלכל הדיעות היו מוצלחים ופנטסטיים. יש הטוענים כי בשנה הבאה עלינו לחוג את יום העצמאות בפורים.

ערב יום הזיכרון היה מרשים והורגשה יד שהכניסה תוכן ומחשבה רבה.

על יום העצמאות צר המקום **מלספר** על כל ההצלחות. הארוחה החגיגית, הטקסט של "יציאת מצרים 82" מאת אהרון מגד שהיה בדיוק במקום, ההופעות במגרש החניה, ההתעמלות-ריקוד ההמוניים, בהשתתפות כמעט כל הקהל שמילא את הרחבה, הרונדו, ההורה הסוערת, שכבר כחמש שנים לא ראינו כמות.

כוכבת הערב היתה כמובן המשאית של אייבן, שקושטה לכבוד המאורע ומילאה תפקידה בנאמנות כבמה. ולמוחרת לונה-פארק, יום ספורט, פיקניק, והכול דופק כראוי, והאווירה נפלאה.

יום הספורט אורגן השנה על שטח גיאוגרפי שונה, כלומר מדרון ולא מגרש ישר (באמפיתיאטרון) והאומגה, שניצלה את ההזדמנות, שירתה את כל מי שהיה מעוניין.

סנפר לי כי הלך פנתה אחה"צ לאורן ואמרה לו: "ירדתי למגרש הכדורגל ליום ספורט, אך לא היה יום ספורט ולא היה מגרש..."

אז תודה וכו' וכו' וכו' לאמיר, אורן, יואל, אילן, רפי וכל הג'מעה שטרחו ואירגנו חג למופת.

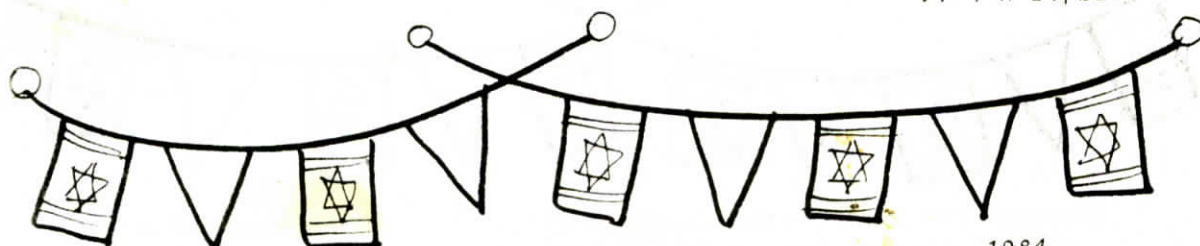
1983

דבר אחד בטוח - את יום העצמאות של שנת תשמ"ג לא נשכח במהרה! ראיתם מי-מיכם מזג-אוויר כה חורפי באמצע אפריל? יש בוודאי הסברים מדעיים, מטריאולוגיים לתופעה זו, אך הדיעה הרווחת בין חברים היא, שזאת בהחלט "אצבע ה'" (ו ה ו א יודע למה!)

ערב יום הזיכרון עבר בשקט ובטכסיות המכובדת הראויה לו - רק לא הבנתי למה באו כל-כך מעט חברים לתוכנית שלאחר הטכס, וחבל. היה טוב לשבת ולשיר ביחד את השירים המוכרים.

וזהכנות והעבודה העצומה שהושקעו לקראת יום העצמאות הבטיחו חגיגה אמיתית. ההתחלה היתה מרשימה. המצאתו של אודי אגס - כדור פורח, נהדר וזוהר, שהתרומם מעלה-מעלה וניטרל לגמרי את הזיקוקין המסכנים, שכנראה נרטבו עוד לפני הגשם. כתובת-אש ואפקטים אחרים הביאו אותנו לחדר-האוכל מקושט במקוריות. הפעם ישב ק ה ל ש י א של 707 איש.....

נו, ואחרי זה בא המבול. עוד הספקנו לשבת בחוץ - ולצחוק על עצמנו מכורב-לים במעילים ושמיות. וכאשר הטיפות הפכו לשיטפון, ברחנו לחדר-האוכל. מרגע זה הכול היה מאולתר - ריקודים, קומזיץ לחוס הנרות ולמוחרת - המון עוגות בטועדון במקום היריד.

1984

טקסי יום הזיכרון ויום העצמאות היו ערוכים למופת, הכול דפק בסדר. נסיון השנים הוכיח את עצמו, וגם חברת הילדים ויואל ונעה ודנה ואחרים רבים.

שירת יום הזיכרון היתה חזקה והערב היה רגוע ונעים. בארוחה ובפיקניק הכול היה שלוו - בלי התנפלות, על אף עשרות אורחים - הודות לעבודה המסורה והיסודית של נטע אלמן, שדאגה שלכל אחד יהיה מקום לשבת והוא יידע על כך. היה נעים. הריקודים ברחבת הזנייה היו כייף - הזכירו לי קצת את ריקודי המתבן של המערב הפרוע.

משחקי הספורט הפראיים על הדשא של האמפיתיאטרון היו בידור אמיתי, ואני אומרת את זה, על אף שכל הגוף שלי כואב בגלל משיכת החבל (איזה ספורט לא בריא!) וכמובן היה לונה-פארק בבוקר וזה הכניס את הילדים לאווירה המרוגשת... קרה גם משהו קצת עצוב: מישחו רע ניצל את מצהלות החג, כדי לסלק לנו אי-אלה כבשים משטח המרעה....

ימי עצמאות בעבר - המשך (2)

1985

ת ו ד ו ת: תודה ראשונה לחברת הילדים שבזכותם למעשה התאפשר לנו לבצע את כל האירועים. ההיענות והנכונות שגילו הישרו רוח טובה וחיובית.

תודה מיוחדת מגיעה ליענקלה, הלא הוא מאמץ הכדורסל, שבזכותו התקיים יום ספורט משגע, ששיתף מספר רב ביותר של אנשים מכל שכבות הגיל.

תודה לאורי שובל שהכין כתובת-אש ומדינה פרחונית לתפארת.

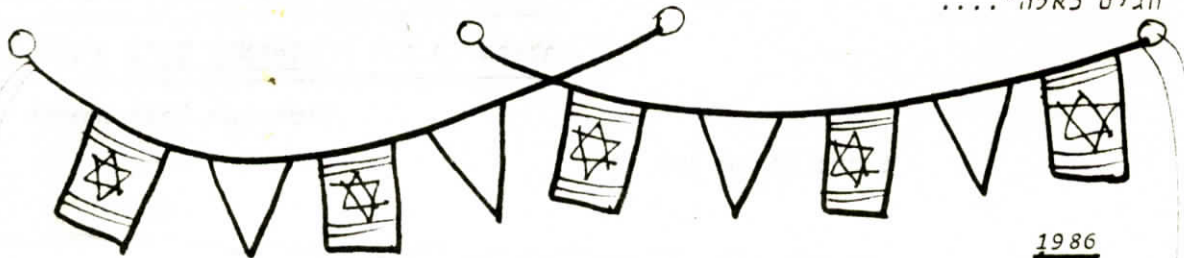
כמובן, תודות לכל האנשים שעזרו, טרחו, הגבירו קול, הרקידו, ניגנו, הופיעו, הכינו, סייעו, קישטו, הקריאו, האכילו וניקו.

תודה מיוחדת למלווין על השלט המאיר הנהדר שהכין.

תודה אחרונה לקהל הנהדר של קיבוצנו שגילה רוח של שובבות, שותפות וחגיגות, שלמעשה איפשר חג כזה נהדר.

ירון - בשם הצוות הבלתי מוכתר
של יום העצמאות

...אצלנו עדיין מחפשים תוכנית למסיבה וכמיבן, תוכנית משמעה הומור. היה לנו מזל השנה: מלא כלום ועל רגל אחת הורכבה הופעה - "זיג" - שהצליחה מעל המשוער. עד כמה שכותב שורות אלה מסוגל לשפוט - והוא היה כרוך בענייני ארגון החג - היה זה חג נינוח, רגוע, שהשאיר אחריו הרגשה של "הלוואי ונזכה להרבה חגים כאלה"....

1986

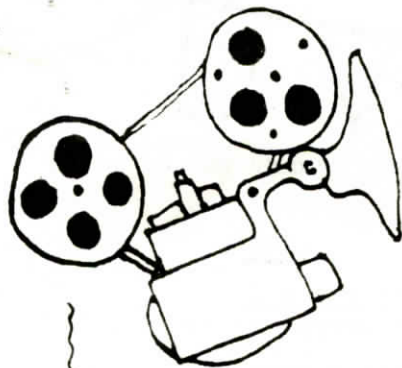
ביום ב' ליווינו כולנו בדרכו האחרונה את הסלע האיתן, שבסוף התפורר זנטמן בין רגבי אדמת הבזלת, אותה טרח לטייב ולטפח במשך כל שנות חייו בגליל.

יום הזיכרון צויין בטקס ובהתכנסות ביום ב', בידיעה שיום העצמאות השנה יהיה במתכונת מצומצמת וללא יכולת אישית שלנו לשמוח.

1987

חג משפחתי

יום העצמאות אצלנו הופך לחג משפחתי. זה מרנין ומשמח לראות בנים ובנות, שגרים מחוץ למקום, מגיעים לקיבוץ לבלות את יום העצמאות. התמונה הפלגתית של מפגש רב-דורות בלונה-פארק הופכת את החג לחוויה כדאית. לפחות ביום זה מגיע יוזם ובונה הלונה-פארק, ג'ים ויטהם, לסיפוק שקורן מפניו - כשהוא מתהלך אנה ואנה ורואה את מעשי ידיו מתמלאים ילדים צוהלים. הוא והצוות, שעמלו בכל מקום בפארק, ראויים לתשבחות.

פִּינֵת הַסֵּרֵט הַשָּׁבִועִי

TOP GUN

שם הסרט : אהבה בשחקים

בימוי: טוני סקוט

משחק: טום קרוז, קלי מקגיליס, אנטוני אדוארדס

הסרט "אהבה בשחקים" הוא ביסודו של דבר חוויה אמריקאית מאוד, שפונה אל הילד שבצופה - אל הרומנטי שבו ואל מי שאוהב הכל בגדול. זוהי בעצם תמצית האמריקאיות - ליד רומנטי שאוהב את הכל בגדול.

העלילה פשוטה ביותר ואפילו באנאלית. הדבר נוסה בעבר ב"קצין וג'נטלמן". טיים צעיר ושחצן בצי ארה"ב (טום קרוז) מתקבל כחניך לבית-ספר לטיסי עילית. כמובן שהוא חולם להיות הטוב שכולם.

קלי מקגיליס מספקת לנו את המתח הרומנטי. החלק החזק בסרט, אחרי הכל, או למרות הכל, הם הלהטוטים האוויריים, שנוגעים באיזו שאיפה נסתרת באדם להיות לציפור. כמובן שלאחר כל הגלגולים באוויר ורעש המנועים לומד גיבור הסרט להיות חלק מצוות, לרסן את פראיותו הטבעית ולהיות "הטוב מכולם".

לרומנטיקנים ילדותיים או לילדים רומנטיים.

הסרט יוקרן ביום העצמאות - יום ה' בלילה.

כדאי לראות בגלל המוניטין.

ו. (ון אריק) סרטים

וועדת חברה

דירת נופש - מכונית חופש

לפני כשבועיים הופצו לחברים שאלונים בקשר להזמנת מקום בדירות נופש בקייץ.

מהשאלונים שהוחזרו התברר שאין צורך לדירה נוספת השנה. על כן החברים

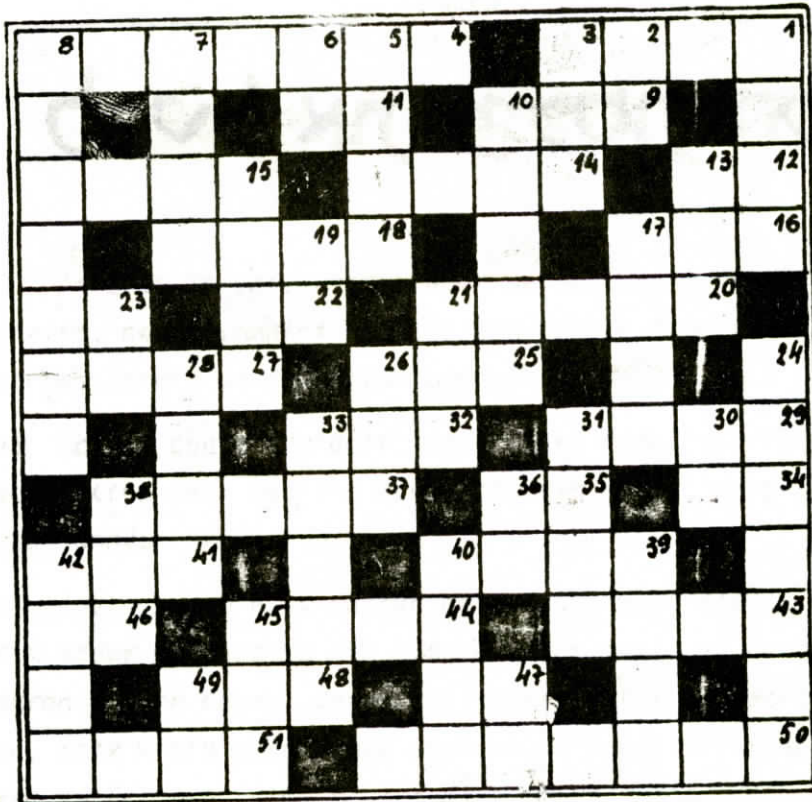
מתבקשים להירשם כבר עכשיו לחודשי הקיץ אצל הלן (טל' 501).

נקודות לתזכורת - לחבר הנוסע לחו"ל אין זכות לדירת נופש או למכונית לחופש.

בשם ו. החברה - ריימונד סולומון

תשבץ

יום העצמאות

מלמעלה למטה: 1. מכים בו על
הראש ביום העצמאות; 2. מפקד מחלקה
(ר"ת); 3. חיל רגלים; 5. מטוס קטן
מתוצרת ישראל; 6. מנהיג דתי; 7. הקו
המפריד בין מדינות; 8. אוניית מעפילים
מפורסמת; 10. בניין משטרה ידוע. שם
נערכו קרבות קשים במלחמת השחרור;
13. אלוף (מיל') בצה"ל. מכובשי אילת
במלחמת השחרור; 15. אזור התיכ
שבות ליד קרית-גת; 17. ישועה, גאולה;
19. מצבה; 21. נהר קטן; 23. מקום ללא
אור; 24. רמטכ"ל ושר ביטחון לשעבר;
26. קצה הספין; 28. עם; 30. סופו של
ענין ^{31. מסירת בית ספר} 33. הארץ שבה נולדים; 36. הולך
לאט; 38. חדר כניסה; 39. מנורת
חשמל; 40. קשור חזק; 42. ארגון
מחתרת ישראלי בתקופת השלטון
התורכי; 45. דרגה בצה"ל; 47. נז; 49.
החלק האחרון של מדע.

מימין לשמאל: 1. הארגון הצבאי של
ההגנה; 2. שם הותקפו השירות לירד
שלם; 9. מילואים, בקיצור, אלוף ...;
11. חלק מדרגת הרמטכ"ל; 12. סופו
של שיא; 14. לח, לא יבש; 15. אוכל
(למשל: מסטיק); 16. בצה"ל קראו לו
"הנזקן"; 18. אולם ידוע בפתח-תקנה;
20. מה שרוצים להשיג במלחמה; 22.
מספיק; 23. "תופס" בעל-חיים; 25.
חיל ידוע בצה"ל; 27. שאלות בלי סוף;
29. שן הפיל; 32. "לנו" בגוף שלישי;
35. קוץ בלי ראש; 37. הדרך
הסודית שסלל צה"ל לירושלים; 39.
קיבוץ בדרום, שלחם בגבורה נגד ה-
מצרים; 41. כסף רב; 43. קיבוץ גדול ליד
חיפה; 44. אהוב על כל הילדים; 46. היה
לפני השקל; 47. מלת זיור; 48. ירק
בריא; 50. שכונה גדולה ליד ירושלים.
שנבנתה לאחר מלחמת ששת הימים;
51. שמה הפרטי של משוררת ידועה.

לבטל את מיכסת הלימודים!

נודע לי זה עתה, שוועדת המשק מציעה לקצץ את מיכסת הלימודים מ-4½ ל-4 אחוזים. הגישה שמאחורי הצעה זו היא שמרנית ואנכרוניסטית ומילים אלו נכתבות בהרגשה פנימית של התקוממות ומחאה.

(א) מבחינה כספית ה"חיסכון" האפשרי הוא בסדר "גודל" של 6-8 אלפים ש"ח לשנה, סכום מגוחך כאשר מעמידים אותו מול הנזק העצום, הערכי, האיכותי וגם התפוקתי ממש, שהחלטה זאת תגרום.

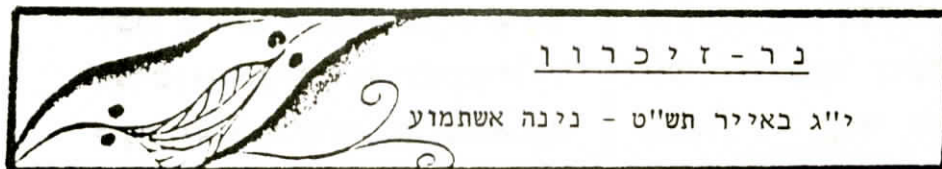
(ב) הטעות הבסיסית של התנועה הקיבוצית, וממנה נובעות כל צרותיה הנוכחיות, היא שבמשך עשרות שנים היא העמידה במרכז חיינו את השיקול הכספי הצר והמיידי. בקדחת הפיתוח המואץ, שתוצאותיו יכבידו עלינו עוד שנים רבות, נדחק הצידה העי-קר, והוא איכות האדם. במצב עגום זה של אובדן דרך ודמות נוצרה בתנועה הקיבוצית צית ואצלנו האשליה של חיסכון כספי על-ידי מיכסת הלימודים.

(ג) היום כבר מבינים בתנועה הקיבוצית שיש לעשות את הדברים אחרת וטוב יותר מבעבר. בכל פינה מחפשים שינוי ורוצים לעצור את המפולת. מכל המרתונים, הכנסים, המאמרים יוצאת ההכרה, ששינוי חיובי יבוא לידי שיפור איכותי. וידוע שרמת ההשכלה בתנועה הקיבוצית נמוכה ביחס לכלל החברה הישראלית. וזה חייב להשתנות.

(ד) בכפר הנשיא בעיית ההשכלה הנמוכה חמורה עוד יותר, כקדמה לי, מאשר בקי-בוצים אחרים. מכל מקום, המזכירות וועדת המשק היו צריכות לגלות מנהיגות נאורה ולהעמיד את העלאת ההשכלה כאמצעי לשיפור מצבנו החברתי והכלכלי.

(ה) העולם נמצא בעיצומה של מהפכה טכנולוגית והשכלתית. העולם הערבי מבין זאת. החברה הישראלית הבינה זאת. גם בעיירות הפיתוח גדל דור של משכילים במדעי הרוח, החברה, הטבע והטכנולוגיה. אם לא נבין זאת גם אנחנו, נישאר שמורת טבע מפגרת, ולבסוף נייעלם... ובצדק!

יצחק גולן

דו"ח ועדת התרבות.

מישיבה ביום 12.4.88

- בהשתתפות יעל שפרונג ואסנת אגמון שזה עתה הצטרפו לוועדה.
- (1) הוחלט להוציא בייר מכתבים עם סמל שנת הארבעים לקיבוץ, שנבחר ע"י הוועדה, ולחלקו לחברים.
 - (2) מפאת חוסר הזמן הוחלט לא להזמין קבוצות נח"ל ועליית הנוער שהתחנכו בכפר הנשיא לחג הארבעים. הנושא יידון שנית, כדי לבדוק אם הדבר יתאפשר בסוכות.
 - (3) בגלל העלות הגבוהה הוחלט, לבטל את הטיול לעין-גב ולאפיקים, ועם החברים הסליחה.
 - (4) אושר הטיול לעמוקה ביום העצמאות.
 - (5) הוצע שלחברים הרוצים לבקר במוזיאון ישראל בירושלים יוחזרו דמי הכניסה. לפי מספר המבקשים נוכל לדעת, אם כדאי להזמין כרטיס קבוצתי למוזיאון זה בשנה הבאה.
 - (6) לאחר חזרתו של ישראל אבידור מחו"ל יידון נושא התוכניות לערבי שבתות.
 - (7) אסנת תעקוב ותפקח על הוצאות ועדת התרבות.

ועדת התרבות

שורשים.

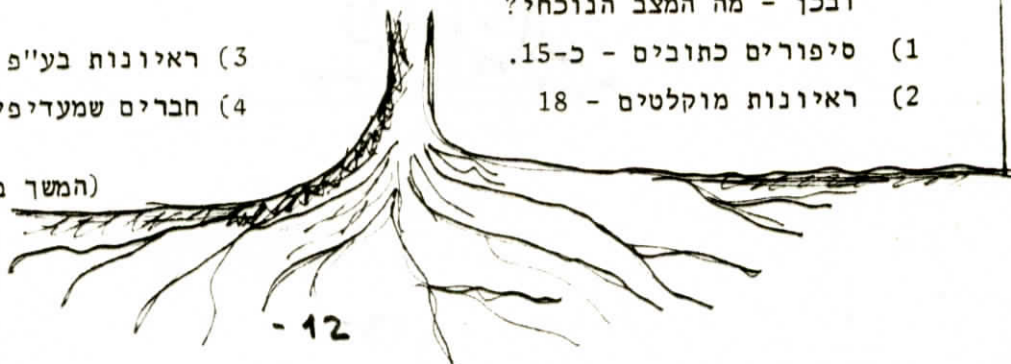
שוב אנחנו פה, לרענן את זכרונכם בנושא "שורשים". אם זכור לכם, לפני כשנה מספר חברים הקימו צוות ששם לו למטרה לתעד את תולדות חייהם של חברי כפר הנשיא. החלטנו שבהתחלה נתעד את סיפוריהם של החברים, אשר נולדו בין השנים 1917-1930, סה"כ 96 חברים.

הצענו לחברים שתי אפשרויות: האחת - לכתוב, והשניה - להתראיין עם טייפ. קיבצנו צוות די גדול של מראיינים (ותודתנו ניתנת להם על עבודתם הברוכה והמ-סורה) והתחלנו במלאכה. יש חברים שכתבו, יש שכתבו וגם התראיינו. החלטנו גם שכל אחד רשאי לכתוב או להתראיין בשפה הנוחה לו. המטרה היא להשאיר את הטיפים כמו שהם ובשלב הבא לערוך, לתרגם (אם יש צורך) ולהדפיס את סיפורי החברים ול-הכניס את הכול לארכיון, כאשר יקום. בינתיים הסיפורים הכתובים נמצאים בתיק בחדר וייצמן. כל מי שכותב יכול להכניס בעצמו את סיפורו לתיק או למסור אותו לרחל או לעליזה. הטיפים אצלי בבית.

ובכן - מה המצב הנוכחי?

- (1) סיפורים כתובים - כ-15.
- (2) ראיונות מוקלטים - 18
- (3) ראיונות בע"פ שעוד לא הושלמו - 23
- (4) חברים שמעדיפים לא להתראיין

(המשך בע' 12)

והם או באמצע הכתיבה או שוקלים את האפשרות לכתוב - 9.

(5) חברים שעוד לא הגענו אליהם - 31.

יכול להיות שהמספרים הנ"ל אינם מדויקים לגמרי. מאחר ונשארו עוד בערך 31 חברים שברצוננו להגיע אליהם לפני יום ההתישבות, אנו זקוקים למראיינים נוספים. לכל מי שיקח על עצמו לראיין אדם אחד או שניים מובטחת חוויה מעניינת ומרתקת. אינכם צריכים להיות מראיינים מקצועיים, עליזה נמלי ואנוכי נדריך אתכם במשימה. אם החלטתם להצטרף אלינו, נא להתקשר איתנו. אם יש חברים שיש להם נסיון בתרגום ועריכה ומוכנים במקום לראיין לערוך, גם זו לברכה.

כאשר נגמור את השלב הזה, נמשיך לראיין את השיכבה הבאה. הצוות פועל בחסות יצחק עדר, האחראי על הארכיון.

חג שמח לכם ולכל מדינת ישראל

רחל אבידור ועליזה נמלי

ההשתתפות באסיפה.

למרות שבמספר אסיפות בשנה האחרונה ביקרו רבים, הנוכחות על-פי-רוב היא נמוכה ביותר - כ-50 חברים. מאחר שבעניינים רבים אנו קובעים את אורחות חיינו במקום הזה, אני מבקשת לעורר בדרך זו קבוצה של אנשים - צעירים ברובם, אשר לעולם אינה מגיעה להתכנסות זו.

אין ספק שגורמים אישיים מונעים חברים מלהגיע, כאשר גם חוסר עניין או מצב-רוח מתאים יכולים להוות לעיתים גורם לגיטימי. יחד עם זאת קיים אצלי חשש של היעדר מודעות בסיסית לגבי חשיבות המוסד הזה בקהילה שלנו.

הפעילות בוועדות מתקבלת כיום כחשובה לחברה ולפרט הפועל בה, בהיותה גורם מערב, ודורש נקיטת עמדה ולקיחת אחריות. בעיני ההשתתפות באסיפה היא מאותו הסוג, כאשר החבר קונה לעצמו לאט לאט הרגל בנוסח של "בלעדי העסק לא ילך" ושיש על כן להצביע ואולי אפילו להשתתף בוויכוח. ע"י כך נעשים שותפים לגיבוש הדרך!

אולי בכל זאת כדאי לתת את הדעת בנושא ולשנות הרגלים?

יעל שפרונג

בעקבות השינויים שחלו במרפאה ישנן כיום שתי אחיות בלבד, העושות תורנויות במשך השבוע, כאשר פנינה גולן ממשיכה לעשות מסירות שבת במרפאה. לכן אנו נתחיל להשתמש בשרותי מגן דוד אדום (מד"א) בחצור. בימים שהתורנות עוברת למד"א אין להתקשר לאחיות במשק, אלא לנהוג על פי ההסבר שלהלן;
במד"א יש תורנות רופא מהשעה 1900 בערב עד 0600 בבקר שלמחרת.
שבתות וחגים - משך כל היום.

ערב יום העצמאות - יום העצמאות

ביום ד' - ה-20.4.1988, מהשעה 1400, דוד אלמן יהיה כונן טלפון, זאת אומרת: טלפון מס. 962 הנייד, יהיה אצל דוד אלמן. יש להתקשר אליו בלבד. *במידה ודוד יוכל לטפל במקרים קלים, הוא יעשה זאת. במידה ולא, הוא יחליט על שליחת האדם למד"א בחצור;
אנו נדאג לנהג תורן שיעמוד לרשות החברים, במידה ואין בן משפחה שיוכל לבצע את הנסיעה. כמו כן יהיה נהג תורן אמבולנס למקרי חרום; מפתחות רכב יהיו אצל דוד אלמן.
אין להשתמש ברכב בריאות לצרכים אחרים.

הטפול במד"א עולה 18 ש"ח. כל אדם חייב להחזיק בביתו סכום זה למקרה הצורך. הסכום הנ"ל יוחזר לחבר תמורת קבלה שתובא לנטע. ללא קבלה לא יהיה החזר מקופת חולים.
במקרה ויוחלט במד"א שאדם חייב להגיע לבית חולים, ימשיך הרכב שלנו אתו לצפת.
סידור זה יהיה בתוקף גם משך החג, ביום ה', ה-24.4.88, עד יום ו' בבקר.

חברים מתבקשים להצטייד בביתם בכל התרופות הרגילות עוד לפני החג.

אנו נעזר בסידור זה גם בחדשים הקרובים לגבי תורנויות אחר הצהריים ולילה.
לגבי התאריכים המדויקים תבוא הודעה כנפרד.

צ ו ת ה מ ר פ א ה

ו ו ע ד ת א ד - ה ו ק

* דוד אלמן הינו חובש מוסמך.

הצעת ועדת בנים - למסלול צעירים בכפר-הנשיא
 תובא לאסיפה ביום א' ה-24.4.1988.
 הובאה בפני המזכירות וקבלה את תמיכתה.

הסעיפים	הצעת ו. בנים
מעמד	בגמר יב' הבנים/בנות ישארו במעמד של בן/בת משק מועמד. יתחייבו לבקש שנת מועמדות לפני חברות
ש.ש. שנת שרות	מומלץ מאד לפני צבא או אחרי השרות בצה"ל
שנה בבית	(לאחר הצבא זכות לחדשים חפ"ש) שנה עבודה - קבלת מענק
מועמד קבלה לחברות	אפשרות של בקשה למועמדות ולאחר שנה חברות. מתום הצבא, לאחר שנה שלמה רצופה בקבוץ. בגיל 29 - החלטה סופית לבקשת חברות או עזיבה.
שנות התלבטות	עד גיל 29 אפשרות של יציאה לחופש ללא הגבלת כניסה ויציאה מהקבוץ.

דו"ח ועדת משק מ- 8.4.1988

נוכחים: ניל, דני פ, יענקל, קרול ב, יוסי כ, ג'קי, מייקל ד, מיכאל כהן.

מוזמנים: ו. תחבורה

סמכויות בנוגע למדיניות רכש - הרצה ומכירת רכבים

בהשתתפות נחמן כץ - פיל גליק.

התקיים בירור מעמיק על מדיניות וסמכויות בכל הנוגע לרכש - הרצה ומכירת רכבים - הצורך לברור מקיף זה נובע מחלוקי דעות על סמכויות ההחלטות בנושאים הנ"ל. לאור העובדה שלמשק צי גדול של כלי רכב המהווה רכוש, ששויו מעל חצי מליון דולר. ועדת המשק הביעה דעה נחרצת שקביעת המדיניות והחלטות עקרוניות בנושא כלי רכב חייבת להיות בסמכות של ריכוז משק ולא בלעדית באחריות אחראי על כלי רכב. מדובר בהכנת חומר ודיון בועדת התחבורה והעמדת אלטרנטיבות להחלטה של ריכוז משק.

לאחר דיון הוחלט:

מדיניות רכישת רכב, מכירתו - תקופת הרצה - תדירות החלפה - תוכרע על ידי ריכוז משק לאחר המלצה של אחראי על כלי הרכב באמצעות ועדת תחבורה.

* * * * *

דו"ח ועדת משק מ - 15.4.1988

נוכחים: ניל ש, דני פ, קרול ב, יענקל מ, גדי ע, צפורה ס, יוסי כ, מייקל ד.

מוזמנים: זמי בן צבי, רכב ועדת השתל מויות.

דיון על רשימת למודים ארוכים לשנת 1988/9

כרקע לדיון על הקצאת ימי עבודה ללמודים ארוכים, הביא רכז המשק נתונים של בצוע עבודה ב-1987 ותכנית עבודה 1988 המצביעה על העברה במספר ימי עבודה שלומדים בפועל, לעומת הוועכנית - ולמרות שא עברנו על מכסת הלומדים שבעבר הוחלט עליו, יש להערך אחרת לאור המצב הכלכלי. אין ספק שתכנון כח האדם יצטרך להתאים את עצמו למציאות של חפוש דרכים לשפורים ויעילות, אשר תביא להגברת רווחיות המשק. אי לכך החלט: להמליץ בפני האסיפה

לאור העובדה שלמשק צי גדול של כלי רכב המהווה רכוש, ששויו מעל חצי מליון דולר. ועדת המשק הביעה דעה נחרצת שקביעת המדיניות והחלטות עקרוניות בנושא כלי רכב חייבת להיות בסמכות של ריכוז משק ולא בלעדית באחריות אחראי על כלי רכב. מדובר בהכנת חומר ודיון בועדת התחבורה והעמדת אלטרנטיבות להחלטה של ריכוז משק.

לאחר דיון הוחלט:
מדיניות רכישת רכב, מכירתו - תקופת הרצה - תדירות החלפה - תוכרע על ידי ריכוז משק
לאחר המלצה של אחראי על כלי הרכב באמצעות ועדת תחבורה.

* * * * *

דו"ח ועדת משק מ - 15.4.1988

נוכחים: ניל ש, דני פ, קרול ב, יענקל מ, גדי ע, צפורה ס, יוסי כ, מייקל ד.
מוזמנים: זמי בן צבי, רכב ועדת השתלמויות.

דיון על רשימת למודים ארוכים לשנת 1988/9

כרקע לדיון על הקצאת ימי עבודה ללמודים ארוכים, הביא רכז המשק נתונים של בצוע עבודה ב-1987 ותכנית עבודה 1988 המצביעה על העברה במספר ימי עבודה שלומדים בפועל, לעומת הנוכחית - ולמרות שא עברנו על מכסת הלומדים שבעבר הוחלט עליו, יש להערך אחרת לאור המצב הכלכלי. אין ספק שתכנון כח האדם יצטרך להתאים את עצמו למציאות של חפוש דרכים לשפורים ויעילות, אשר תביא להגברת רווחיות המשק. אי לכך החלט: להמליץ בפני האסיפה שמכסת למודים ארוכים תהיה 40% מסה"כ ימי העבודה בפועל, ולא 6% כפי שהחלט עליו בזמנו.

דו"ח מרתון כלכלי של המשק

מיכאל כהן שהחליף את קולין, חשב המשק, הביא בפני ועדת המשק את הנתונים של בצוע 1987 ותכנית 1988 בפעילות הכלכלית של המשק החקלאי והתעשייה - התקיים דיון ראשוני והחלט להמשיך את הדיון בישיבה נוספת לפני שהדו"ח והתכנית יובאו לאסיפה. דיון על המרתון עם התנועה ויתר מידות והכנק יתקיימו ב-9.5.88.

פעילות הבונים ברזי תעשייה - בצע 87 ותכנית 88

יוסי הביא בפני ועדת המשק דו"ח מפורט על פעילות ה ביה בבית - ברזי תעשייה - אמרן - ומפעיל - ותכנית מפורטת ל-1988 - בגלל הצורך לדיון מעמיק יותר גם בנושא, החלט לדון בישיבה נוספת שתתכנס ב-22.4.88.

שיר החרות

פנינו אל השמש העולה
דרכנו שוב פונה מזרחה,

אנו צופים לקראת שעה גדולה,
זקוף הראש; נפשנו עוד לא שבה.

חוצבים אנו גורל ביד רמה,
נושאים בלב תקוה יוקדת,

אנו זוכרים כי יש לנו אומה,
אנו יודעים כי יש לנו מולדת.

הולכים אנו לקץ של הנכר,
חלום חרות יחדיו נגשימה

אנו דוגלים בעוז בשם מחר,
וטור אל טור נלך תמיד קדימה!

(2)

האמיני יום יבוא

היום אחות היא מלחמתנו
לכן רחוק אני מכאן
תחוגי נא את פגישתנו
במטבחנו הקטן.

על מקומי שכחתהו
תשימי יין מלוא כוסית
תראיני כאילו זה אני הוא
יושב אתך כמו תמיד.

האמיני יום יבוא
טוב אהיה מבטיח לך
לחבק אותך אבוא
והכל אשכיח לך

ואם תבוא בלב עצבת
זקפי הראש חזקי הלב
כי עוד אליך האוהבת
יחזור הזה, אשר אוהב.

ואם שנתך עיתים נודדת
פזמי השיר זה הקטן
ותשמעי מזמור מולדת
בצעדי על המפתן.

האמיני יום יבוא....

(3)

באב אל ואד

פה אני עובר ניצב ליד האבן
כביש אספלט שחור סלעים ורכסים
ערב אט יורד, רוח ים נושבת
אור ראשן מעבר בית מחסיר
אור כוכב ראשון...

באב אל ואד
לנצח זכור נא את שמותנו
שיירות פרצו דרך אל העיר
ל ידי הדרך מוטלים מתינו
שלד הברזל שותק כמו רעי
באב אל ואד בדרך אל העיר.

(טוף באב אל ואד...)

פה רתחו בשמש זפת ועופרת
פה עברו לילות באש וסכינים
פה שוכנים ביחד עצב ותפארת
משורין חרוך ושם של אלמוני
באב אל ואד...

ואני הולך עובר כאן חרש, חרש
ואני זוכר אותם אחד, אחד
כאן לחמנו יחד, על צוקים וטרש
כאן היינו יחד משפחה אחת...
באב אל ואד...

(4)

אנחנו שנינו מאותו הכפר

אנחנו שנינו מאותו הכפר:
אותה קומה - אותה בלורית שיער
אותו חיתוך דיבור - מה יש לומר
הן אנחנו מאותו הכפר

אנחנו שנינו מאותו הכפר
שדה ירוק חצינו עד צואר
בערב שבנו יחד לזיכור
כי אנחנו מאותו הכפר

ובלילות שישי
כשרוח חרישי
בצמרות שחורות עובר
אז אני אותך זוכר

אני זוכר בקרב שלא נגמר
פתאום ראיתי איך אתה נשבר
וכשעלה השחר מן ההר
אז אותך הבאתי אל הכפר

אתה רואה - אנחנו כאן בכפר
כמעט הכל נשאר אותו דבר
בתוך שדה ירוק אני עובר
ואתה מעבר לגדר

ובלילות שישי
כשרוח חרישי
בצמרות שחורות עובר
אז אני אותך זוכר

כי אנחנו שנינו מאותו הכפר
אנחנו שנינו מאותו הכפר
אנחנו
שנינו
מאותו הכפר.

שיר הרעות

על הנגב יורד ליל הסתיו
ומצית כוכבים חרש חרש
אט הרדח עובר על הסף
עננים מהלכים על הדרך

כבר שנה לא הרגשנו כמעט
איך חלפו הזמנים בשדותינו
כבר שנה
עוד נזכור מה רבים
שאינם, שאינם כבר בינינו

אך נזכור את כולם
את יפה הבלורית והתואר
כי רעות שכזו לעולם
לא ניתן את ליבנו לשכוח
אהבה מקודשת בדם
עוד תשובי בינינו לפרוח

הרעות נשאנוך בלי מילים
אפורה אלמונית ושותקת
מלילות האימה הגדולים
את נותרת בהירה ודולקת
הרעות, בנערייך כולם
שוב בשמך נחייך ונלכה
כי רעים שנפלו על חרבם
את חייך הותירו לזכר.

תיקון טעות

בדו"ח ועדת המשק מה-15.4.1988 שחולק לחברים, בנושא:
דיון על רשימת למודים ארוכים לשנת 1988*9 - צריך להיות 4%,
ולא 9%. (דהיינו: "מכסת למודים ארוכים תהיה 4% מסה"כ ימי
העבודה בפעליו").

(6)

מי שחלם

מי שחלם לו ונשאר לו החלום
מי שלחם הוא לא ישכח על מה לחם
מי שנשאר ער כל הלילה עוד יראה אור יום
מי שהלך הוא לא ישוב עוד לעולם.

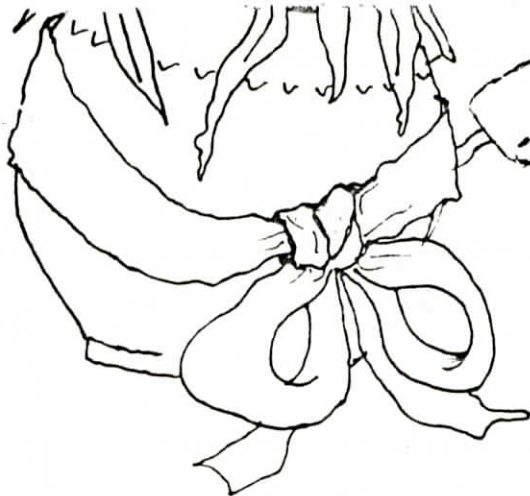
מי שהבטיח לא הניח את חרבו
מי שקראו לו הוא צעד בראש כולם
מי שאהב לו עוד צפויות לו אהבות רבות
מי שה' הוא לא ישוב עוד לעולם.

וההרים עוד בוערים באש שריפות
ובין ערביים עוד נושבת רוח ים
אלף פרחים עוד משמחים כל לב בשלל פריחות.
מי שהלך הוא לא יראה זאת לעולם.

מי שחלם לו הן נשאר לו החלום
מי שלחם עד ששמע קול מנצחים
מי שעבר את כל הלילה וראה אור יום
הוא לא יניח שנשכח את ההולכים.

מי שהבטיח וזכה גם לקיים
מי שהצליח לחזור מן הדרכים,
מי שכאב אבל הבין שהכאב אילם,
הוא לא יניח שנשכח את ההולכים.

וההרים עוד יבערו באש זריחות
ובין ערביים תנשב עוד רוח ים
אלף פרחים עוד יפרחו בין ובתוך שוחות.
הם שיעידו כי זכרנו את כולם.

חול טוב... חול טוב

H A P P Y B I R T H D A Y

- 24.4.88. Nicole Easton
John Cohen
- 25.4.88. Natalie Shtrubel
- 28.4.88. Jonathan Steel
- 26.4.88. Hilah Ashkenazi
- 28.4.88. Avi Press
Ro'ee Edelstein
Sue-Ellen Ben-T'svi
- 29.4.88. Jeanette Primost
Orit Cahana
Idan Samberg (grandson)
- 30.4.88. Rachel Mann
Yehudith Whitham
Carmit Schwarzmenn
Ran Ginat

I N D E P E N D E N C E D A Y C E L E B R A T I O N S -
+++++

Wednesday Evening - (after the closing ceremony for Memorial Day)

- 19.15 - 20.00 Festive Meal on the lawn
- 20.00 - 20.30 "Happening" for the little ones
- 21.15 - 22.00 Independence Day Show (in the dining-room)
followed by folk-dancing
- 22.45 - Sing-song etc. around the camp-fire

Thursday - 9.00 - 13.00 A trip (for all ages) to the Amooka woods (in the
hills above Carmiel)

18.00 - 20.00 L U N A P A R K

21.00 Film (Title as yet unknown!)

STOP PRESS:
The film is "TOP GUN"

C H A G S A M E A C H

The Health Committee would like to notify you of the following:

Because of the recent changes in the Kibbutz Clinic, there are only two nurses on night duty during the week and we are therefore starting to use the Magen David First Aid Centre in Hatzor on certain occasions, starting on Independence Day.

If you should need medical attention during the holiday period, please phone the emergency number (962) where David Elman will be on duty from 14.00 Wednesday. David is a trained Medic and ambulance driver, and he will instruct you further.

NEWS OF THE WEEK

- * It was only by sheer luck that I got to know that our 1,600 sheep were in the process of being shorn, and managed to get there with my visitors on the last day. This year we again had the help of two professional sheep shearers from France, and it was a pleasure to watch them.
- * The newly sown cotton got a welcome sprinkling of rain, but apparently not enough, so the sprinklers have to come out already.
- * Rhoda had some strange customers this week. Dar (not three years old yet) and two of ^{her} contemporaries appeared at the shop and said: "Our parents won't give us ice cream so we have come to get some here....." Apparently their parents hadn't even noticed that they had disappeared.
- * Welcome home to Sam Wolfsdorf - back with us after seven months in Australia.
- * Let's hope the weatherman was right, and there will be no rain on Wednesday evening, when we hope to be eating our festive meal on the lawn outside. But Jeoff says that at worst he will see to it that there is a Buffet Supper instead.

In any case, GOOD YOMTOV
to us all.

Inge

